

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714211770
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714211770.4

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloletú B. nar. XX.X.XXXX, t.č. bytom u otca, zastúpená opatrovníkom ÚPSVaR Považská Bystrica, dieťa rodičov I. a G., zastúpená JUDr. Tomášová Zuzana, AK, Považská Bystrica, o návrhu otca o zverenie maloletej B. do jeho osobnej starostlivosti takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica 5P/45/2012-41, zo dňa 10.9.2012 , právoplatný 30.10.2012 v časti ohľadne maloletej B. a to tak, že súd zveruje mal. B. do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletú vychovávať, zastupovať a spravovať majetok v bežných veciach.

Matka je povinná prispievať výživným na mal. B. po 30,-eur mesačne od 1.12.2014, ktoré výživné bude zasielať k rukám otca maloletej, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zameškané výživné od 1.12.2014 do 31. 9. 2015 vo výške 300,-Eur , súd povoľuje matke splácať v 10-eurových splátkach popri bežnom výživnom, keď prvá splátka je zročná spolu s bežným výživným za nasledujúci mesiac po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Súd styk matky s maloletou neupravuje.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletej B. sa svojim návrhom domáhal zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti a určiť zo strany matky výživné v minimálnej čiastke dôvodiac, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 5P/45/2012, zo dňa 10.9.2012 bola medzi rodičmi maloletej schválená dohoda o úprave výkonu rodičovských práv a povinností tak, že na čas po rozvoje bola B. zverená do striedavej starostlivosti rodičov tak, že v starostlivosti matky bola 5 dní a v starostlivosti otca bola 3 dni. Otec zároveň bol zaviazaný platiť výživným 200,- Eur mesačne. V súčasnej dobe otec uviedol, že vzťahy medzi Leou a matkou sa zhoršili, s tým, že B. v podstate odmietla ostávať u matky a preto sa rozhodla žiť s otcom. Ďalej otec uviedol, že maloletá B. je približne od októbra 2012 v striedavej starostlivosti rodičov, ktorá nie vždy korešpondovala so súdnym rozhodnutím. Spolu s dcérou žije so svojou partnerkou S. a jej synom C. v spoločnej domácnosti v Považskej Bystrici. Pre dcéru B. ide o prirodzené prostredie, kde vždy bývala a ktoré pre ňu predstavovalo domov. Približne od jari roku 2014 začal pozorovať, že maloletá B. odmieta odchádzať z domácnosti otca k svojej matke, pričom rôznymi spôsobmi predlžuje čas, ktorý má byť u otca a takýto postup . Matka takýto postup akceptovala. B. uvedenú situáciu dôvodila tým, že jej vadí partner matky. Celá situácia vyústila do takého stavu, že B. k matke odchádzala s plačom a v podstate k matke začala chodiť nasilu. Celú situáciu sa snažil riešiť, z tohto dôvodu aj navštívil pedopsychológa s tým, že snažil sa aj so svojou partnerkou , aby B. naďalej akceptovala matku a chodila k nej. Uviedol, že s odstupom času dospel k záveru, že pre maloletú Leu je vhodnejšia výlučná starostlivosť u otca, s tým, že v budúcnosti bude pravdepodobne matka musieť obnoviť svoj vzťah s dcérou pokojnou formou, nie vyhrázaním sa. Ďalej uviedol, že má vytvorené všetky podmienky k tomu,

aby sa o dcéru mohol riadne starať. Vzhľadom k tomu, že dcéra odmieta ísť späť k matke, žiadal, aby súd zároveň vydal predbežné opatrenie, ktorým bude dočasne do rozhodnutia súdu Lea zverená do starostlivosti otca, nakoľko táto jednoznačne vehementne odmieta ísť k matke späť. Na základe týchto skutočností potom súd predbežným opatrením sp.zn. 11P/181/2014-25, zo dňa 27.novembra 2014 dočasne zveril maloletú B. do osobnej starostlivosti otca a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto uzneseniu podala matka odvolanie, pričom uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 5Cop/7/2015, zo dňa 3.februára 2015 bolo uznesenie súdu o predbežnom zverení dieťaťa do starostlivosti otca potvrdené. Aj v rozhodnutí krajského súdu bolo konštatované, že v súčasnej dobe je situácia taká, že otec môže zabezpečiť starostlivosť o dieťa, boli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia.

Matka v priebehu konania zmenila svoj postoj k zmene starostlivosti u maloletej B., nakoľko spočiatku nesúhlasila a žiadala návrh otca zamietnúť. Na základe vypracovaného znaleckého posudku však matka uviedla, že je ochotná s otcom sa dohodnúť, resp. v plnom rozsahu súhlasí s tým, aby bola maloletá B. zverená do starostlivosti otca a navrhla, aby bola zaviazaná platiť výživné vo výške 30,-Eur mesačne.

Opatrovník uviedol, že vzhľadom na závery znaleckého posudku doporučuje zveriť maloletú Leu do osobnej starostlivosti otca.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky, výsluchom samotnej maloletej B., oboznámením sa s vypracovaným znaleckým posudkom z odboru detskej klinickej psychológie, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovné :

Maloletá LR.a bola rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 5P/45/2012, zo dňa 10.septembra 2012, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.októbra 2012, na základe dohody rodičov zverená do tzv. striedavej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že v starostlivosti matky bola päť dní a v starostlivosti otca tri dni. Aj v tomto rozsudku súd konštatoval, že v podstate kopíroval len situáciu, ktorá v skutočnosti existovala, nakoľko rodičia aj bez súdneho rozhodnutia takouto formou výchovy mali dieťa v starostlivosti na základe dohody.

V súčasnej dobe otec uviedol, že B. odmieta sa vrátiť k matke, uviedol, že to je práve Lea, ktorá sa rozhodla bývať u otca a matku v podstate odmieta.

Matka uviedla, že situácia je taká, že skutočne sú problémy s B., ktorá k nej nechce ísť, avšak vinu na takejto situácii videla výlučne na strane otca. Navrhla, aby sa vo veci vyjadril odborník-znalec, ktorý zistí príčinu, prečo sa B. začala takto správať a aby na základe podrobného znaleckého dokazovania potom súd rozhodol o tom, či je potrebné, aby bola B. zverená do starostlivosti otca.

Súd vypočul aj samotnú mal. B., nakoľko dospel k záveru, že nakoľko sa jedná o jej práva, je potrebné, aby bol súd oboznámený aj s jej stanoviskom a jej postojom. Maloletá uviedla, že chce byť u otca, k mame nechce ísť, nakoľko mama tam má priateľa, ktorého nazvala „sprostého C. „. Uviedla, že tento jej priateľa nemá rada. Dokonca maloletá vehementne odmietala akúkoľvek komunikáciu a stretávanie sa s matkou. Nakoniec maloletá pristúpila k tomu, že je ochotná sa s matkou stretať na určitý krátky čas u matkinej babky, ku ktorej má maloletá vytvorený dobrý vzťah.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom súd pribral do konania znalca, z odboru klinickej psychológie detí, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 62/2015. Na základe tohto znaleckého posudku mal potom súd za preukázané, že maloletá oboch rodičov hodnotí výrazne tendenčne. Vo vzťahu k matke ju aktuálne poháňa hnev a vo vzťahu k otcovi ako k rodičovi, ktorého vníma ako toho, ktorý je v jej aktuálnej situácii najbližší človek. S otcom má vytvorenú veľmi citovú väzbu, vzťah s otcom hodnotí ako harmonický. Matke sa nepodarilo nájsť riešenie, resp. nedokázala svojim konaním dostatočne ubezpečiť maloletú, že aj napriek jej priateľovi neprichádza o ňu ako o matku. Maloletá v súčasnej dobe radí medzi členov svojej rodiny otca, jeho priateľku / družku / , ako aj jej syna. Jej vzťahy ňou definované rodiny hodnotí ako harmonické, čo znamená, že s otcovou priateľkou vychádza dobre, nahrádza jej matku a vzťahy so synom otcovej priateľky hodnotí ako skôr formálne. Na základe vykonaného podrobného znaleckého dokazovania znalec uviedol, že v súčasnej dobe striedavá starostlivosť u maloletej B. nie je vhodná a to vzhľadom na vzťahovú väzbu a postoja maloletej k svojej matke. Táto odmieta akékoľvek stretávanie sa s matkou. Maloletá striedavú starostlivosť v súčasnej dobe vníma negatívne. Striedavú

starostlivosť teda nie je možné toho času nariadiť a to pre odmietavý postoj maloletej voči matke. V prípade zverenia maloletej do osobnej starostlivosti, ktorú znalec navrhol vo svojom znaleckom posudku, navrhol znalec minimálne stretávanie maloletej s matkou každý páry víkend od piatku do nedele s prespaním, alebo minimálne každú páru nedeľu od 14.00 hod. do 19.00 hod. Matka v priebehu konania uviedla, že vzhľadom na závery znaleckého posudku v súčasnej dobe nežiada, aby súd upravil zároveň so zverením maloletej do starostlivosti otca styk zo strany matky, ponecháva tento styk na vôľu rodičov a samotnej maloletej, nakoľko upraviť styk nasilu maloletej nie je možné.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletých detí, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon i rodičovských práv a povinností, najmä určiť, ktorému z rodičov zveria maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do toho času, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Z vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že v súčasnej dobe maloletá B. sa rozhodla žiť u otca. Potom, čo bola nariadená striedavá výchova, maloletá túto striedavú výchovu zvládla komplikovane s tým, že začala odmietať matku. Samotná maloletá uviedla, že matku odmieta z dôvodu, že si nerozumie s jej priateľom. Na základe všetkých týchto skutočností potom vzhľadom na závery znaleckého posudku súd dospel k záveru, že v súčasnej dobe došlo k takej zmene pomerov, že treba zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností. Súd z tohto dôvodu potom zmenil rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 5P/45/2012-41, zo dňa 10.9.2012 ohľadne maloletej B. a túto zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý spĺňa všetky podmienky k tomu, aby sa o dieťa riadne staral. Súd neupravil styk matky s dieťaťom, nakoľko samotná matka prostredníctvom právne zástupkyne uviedla, že sa s otcom pokúsia dohodnúť na tom, ako sa má vykonávať zo strany matky styk s dieťaťom, aby toto čo najmenej zasahovalo do práv dieťaťa a bude rešpektovať aj vôľu dieťaťa. Tu súd jednoznačne však dáva do pozornosti skutočnosť, že väzby medzi matkou a dieťaťom v žiadnom prípade nemôžu zaniknúť. Preto je aj otec povinný vychovávať maloletú B. tak, aby vzťahy medzi ňou a matkou sa znormlizovali a musí aj otec vyvinúť maximálnu snahu k tomu, aby maloletá B. opätovne získala dôveru voči svojej matke a s touto sa začala normálne navštevovať a komunikovať s ňou. Taktiež matka musí prehodnotiť svoj postoj k maloletej B. s tým, že v prvom rade musí uprednostniť svoje dieťa pred svojim partnerom a vytvoriť situáciu maloletej B. tak, aby bola v prítomnosti matky spokojná a aby stretávanie sa s matkou maloletá Lea nepociťovala ako nejakú ujmu.

Ohľadne výživného matka navrhla, že vzhľadom k svojej zlej ekonomickej situácii je ochotná platiť výživné maximálne vo výške 30,-Eur. Otec uviedol, že s týmto nemá problém, má dostatočné finančné zabezpečenie a preto súhlasil s tým, aby bolo výživné upravené vo výške 30,- Eur mesačne od podania návrhu, čo v podstate korešponduje výživnému v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Z tohto dôvodu potom súd upravil výživné tak, ako je uvedené s tým, že výživné upravil od 1.12.2014, teda od nasledujúceho mesiaca od podania návrhu otca o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti. Na základe týchto skutočností potom vznikol dlh na výživnom za desať mesiacov v celkovej výške 300,- Eur a vzhľadom k pomerom matky ako i súhlasu otca súd toto výživné matke v zmysle § 160 ods. 1 O.S.P. povolil splácať v 10-eurových mesačných splátkach popri bežnom výživnom. Na základe všetkých skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.